

למרות שכמדומני במקומות אחרים מובאים אצלו דברי הרש"ש וכדומה שאינם סומכים על ספר זה). ואם חשש הרהמ"ח לדעת היעב"ץ בספרו מו"ק בשו"ע שם, שאביו החכם צבי שהיה בקי בכל מנהגי האריז"ל לעג על מנהג זה ומכאן מסיק שלא יצאו הדברים מפי האר"י (כמובא בנטעי גבריאל שם), היה לו להזכיר זאת כהסתייגות רק לאחר שיביא את הדברים מהמקורות הידועים ובמקומם בשו"ע.

מקצת היום שבל"ג בעומר

הרב מנחם מענדל סופרין
שליח כ"ק אדמו"ר - ליעדז אנגלי

בשו"ע אדמוה"ז הלכות פסח סי' תצג ס"ו איתא, וז"ל: "ויש אומרים של"ג ימים אלו מתחילין מיום ב' לחודש אייר ומסיימין בערב שבועות ואע"פ שמותר להסתפר ולישא בל"ג בעומר מכל מקום כיון שאין היתר אלא לאחר שעבר מקצת היום שהוא ככולו לכן עולה הל"ג בעומר ג"כ לחשבון הל"ג ימים שנוהגין בהם אבילות".

וממשיך שם: "ועל פי דבריהם יש נוהגין להסתפר ולישא בכל שלשה ימי הגבלה אלא שהם אין מסתפרין ונושאים בר"ח אייר אלא עד ר"ח בלבד ולא עד בכלל כדי שיהיו נוהגין אבילות ל"ג ימים שהן מתחילין בר"ח אייר ומסיימין ביום ראשון של הגבלה ומקצת אותו יום האחרון הוא ככולו ולכן מסתפרין ונושאים משהאיר יום ראשון של הגבלה ואילך".

ובהוצאה החדשה ציון מד ביארו שכוונת אדמו"ר הזקן בכתבו "ועל פי דבריהם" היינו לפי מה שאומרים שמקצת היום עולה לחשבון ל"ג.

ולכאורה צ"ב, הבנתי דהא כלל זה שמקצת היום עולה לחשבון ל"ג כתב אדמו"ר הזקן גם לדיעה הראשונה שהל"ג ימים מתחילין מיום ראשון של ספירת העומר ומסיימין בל"ג בעומר, דכתב שם (בס"ה) "ואף שמתו מקצת מהם ביום זה מכל מקום הרי לענין אבילות יום האחרון אנו אומרים מקצת היום ככולו". וא"כ למה כתב אדמוה"ז דעל פי דבריהם של הדיעה השני' דוקא שמקצת היום עולה לחשבון ל"ג לכן מסתפרין ונושאים משהאיר יום ראשון של הגבלה ואילך?

ואוי"ל שהסיבה שכ' אדה"ז "ועל פי דבריהם" היא, שלדיאה הא' מקצת היום דל"ג בעומר שהוא באמצע ימי האבילות עולה לחשבון ל"ג ימים משא"כ לדיעה הראשונה הכלל דמקצת היום ככולו אומרים רק ביום האחרון של הל"ג ימים.

אמנם יש לבאר כוונת אדמו"ר הזקן בכתבו "ועל פי דבריהם" באופן אחר והוא שעל פי דיעה השני' שהל"ג ימים שמתו תלמידי רבי עקיבא מתחילין מיום ב' לחודש אייר ומסיימין בערב שבועות יש נוהגין להסתפר ולישא בכל שלשה ימי הגבלה (מפני שהם ימים מיוחדים ימי הכנה למתן תורה) אבל היות שתלמידי רבי עקיבא מתו בל"ג ימים לכן משלימין אותם על ידי שמתחילים ביום א' דר"ח אייר וזהו דוקא לפי דבריהם דהא לפי דיעה הראשונה כבר נשלם הל"ג ימים בל"ג בעומר וא"כ מותר להסתפר ולישא אפילו קודם שלשת ימי הגבלה.

והיינו דגם לה"יש נוהגין" תלמידי רבי עקיבא מתו מיום ב' לחודש אייר עד עצרת אלא שלא רצו לנהוג אבילות בשלשה ימי הגבלה והעדיפו להתחיל מיום א' דר"ח אייר.

קידוש קודם אכילת מזונות לפני התפלה

הת' שמואל הכהן כהן
תלמיד בישיבה

בשו"ע סי' רפט ס"ב כותב אדה"ז: "ותקנו חכמים לקדש על היין קודם סעודת שחרית כמו קודם סעודת הלילה. . ומכל מקום גם זה הקידוש צריך שיהיה במקום סעודה ושלא יטעום כלום קודם לו כמו בקידוש הלילה אך מותר לשתות מים קודם תפלת השחר מפני שעדיין לא חל עליו חובת קידוש".

ובסי' פט ס"ה מפרט יותר וז"ל: "לפיכך מותר לשתות מים קודם התפלה אע"פ שהם צורך הגוף הואיל ולא שייך בהם גאווה ואפילו בשבת ויום טוב שצריך לקדש על הכוס לפני הסעודה אין הקידוש אוסרו מלשתות קודם תפלת השחר כיון שעדיין לא הגיע זמנו שאין קידוש אלא במקום סעודה וסמוך לה והרי אי אפשר לו לאכול כלום קודם תפלת השחר".